

Кіровоградська обласна
бібліотека ім. Н. К. Крушель
Лит. №

Контрольний екземпляр

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. • Субота, 2 лютого 1980 року • № 15 (2743). • Ціна 2 коп.

Вчора в обкомі ЛКСМУ відбулася зустріч з лауреатами премії Ленінського комсомолу, які обговорили і підписали Звернення до всіх комсомольців і молоді орденоносної Кіровоградщини.

ПРАЦЮВАТИ ПО-ЛЕНІНСЬКОМУ, ПО-КОМУНІСТИЧНОМУ!

ЗВЕРНЕННЯ

У ВЕСЬ наш великий радянський народ готується гідно відзначити 110-у річницю з дня народження В. І. Леніна. З кожним днем шириться розмах Ленінської вахти ударних справ, у яку включилися машинобудівники і будівельники, колгоспники і працівники легкої промисловості — молодь Кіровоградщини.

лауреатів премії Ленінського комсомолу Кіровоградщини до всіх комсомольців і молоді області

4,5 тисячі трудівників зобов'язалися виконати п'ятирічку.

Трудовим салютом ювілею стане ударна робота на Всесоюзному Ленінському комуністичному суботнику. Заклик передовиків підприємств Москви провести його з найбільшою віддачею, по-особливого ефективно, якісно, взяти випереджуючі темпи роботи знайшов найбільш підтримку молоді.

Виконувати заповіді Ілліча — ось вищий принцип нашої дії. Будемо працювати ударно, по-ленінськи, так як закликав Центральний Комітет партії на листопадовому (1979 р.) пленумі.

Найважливішим нашим завданням, як вказується в постанові ЦК КПРС «Про подальше зміцнення трудової дисципліни і скорочення плінності кадрів у народному господарстві» є організаторська і політико-виховна робота, спрямована на зміцнення трудової дисципліни, усунення втрат робочого часу на виробництві, раціональне використання трудових ресурсів, формування стабільних трудових колективів. Цю роботу ми розглядаємо як один з напрямків втілення в життя економічної і соціальної політики партії, підвищення ефективності виробництва, виховання комуністичного ставлення до праці.

Свою вірність справі партії молоді області засвідчує ударними діями. Ось тільки останній приклад. До 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна 177 комсомольсько-молодіжних колективів області і майже

Ми схвалюємо і підтримуємо ініціативу комсомольсько-молодіжних колективів Дніпровського заводу твердих сплавів, Світловодського заводу чистих металів, бригади формувальників ливарного цеху сірого чаууну заводу «Червона зірка», бригади закрійників імені 60-річчя ВЛКСМ Кіровоградської вузтрової фабрики, комсомольських організацій Олександрійської фабрики дієграмних паперів, колгоспу імені Леніна Знам'янського району, та інших, які закликали юнаків і дівчат орденоносної Кіровоградщини стати на ленінську вахту ударних справ, боротися за звання колективів зразкової дисципліни, працювати під девізом «110-ї річниця з дня народження В. І. Леніна — 110 ударних вахт».

Щоб досягти рівня передовиків, стати на вищий щабель своїх можливостей, треба неодмінно сконцентрувати увагу на ще не використаних резервах, вузких місцях. І успіх, бажаний результат, до якого ведуть нас партія і уряд, якийде обов'язково. Тому кривою нашої

справою повинна стати щоденна ударна високопродуктивна праця. «Сьогодні працювати краще, ніж учора, а завтра краще, ніж сьогодні». Це гасло партії ми зобов'язані зробити життєвою нормою кожного. З цією метою ми повинні сміливіше впроваджувати у практику передові методи роботи, досягнення науково-технічного прогресу.

Є над чим працювати також випусникам шкіл і професійно-технічних училищ, технікумів та вузів. Адже вони будуть трудитися на важливих будовах області, республіки, країни, оновлювати землю, випробовувати і експлуатувати новітню техніку. Їм також треба добре навчатися, щоб підготувати себе до дерзновенної праці. Бо нема вищою щастя, ніж віддавати свій труд, молодечий запал на благо Батьківщини, робити рідну землю красивішою і багатшою.

Ми закликаємо всіх юнаків і дівчат Кіровоградщини: молодих працівників промисловості, будівництва, транспорту, сільського господарства, сфери обслуговування, учнів шкіл, училищ, технікумів, студентів вузів новими трудовими перемогами, досягненнями в культурі, навчанні зустріти 110-у річницю з дня народження В. І. Леніна. Достойно, як і належить молодим, завершимо нинішню п'ятирічку, ще раз впевнено покажемо вірність молодого покоління ленінському заповіту «Учитися комунізму».

В. МОТОРНИЙ — бригадир тракторної бригади колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району, Герой Соціалістичної Праці, Ю. ЄВТУШЕНКО — шліфувальник Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів, депутат Верховної Ради УРСР, В. БОРОВИК — екскаваторник Олександрійського заводу залізобетонних виробів, Р. СИЧОВА — штукатур управління механізації будівництва комбінату «Кіровоградбуд», В. РИБАЧОК — механізатор колгоспу «Дружба» Вільшанського району, М. ПЕТРОВ — бригадир комсомольсько-молодіжної бригади плавильників Світловодського заводу чистих металів.

НА КОНТРОЛІ — ВИКОНАННЯ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ

ТЕМП ПРАВИЛЬНИЙ!

1000 тонн — стільки надпланового бурого вугілля видобула з початку року комсомольсько-молодіжна зміна гірничих робітників очисного вибою імені 60-річчя ВЛКСМ, очолювана майстром В. П. Шесто-

палом. КМК, створений близько двох років тому, працює на першій видобувній ділянці шахти «Світлопільська» виробничого об'єднання «Олександріявугілля».

Незабаром Ніна рапортуватиме про виконання особистого п'ятирічного плану. Мріє вона в майбутньому наздогнати кращу

тичними зобов'язаннями зміни передбачено до славного Ленінського ювілею одержати 3,5 тисячі тонн додаткового палива. Ударний темп роботи, який постійно підтримує комсомольсько-молодіж-

на зміна гірників, свідчить: соціалістичні зобов'язання на честь 110-ї річниця з дня народження В. І. Леніна будуть успішно виконані. Цьому сприяють зростання продуктивності праці за рахунок дотримання технології експлуатації техніки, раціональне використання робочого часу.

М. СМІРНОВ.

НА ФЕРМАХ — МОЛОДІ ГОСПОДАРИ

ЗА ПРИКЛАДОМ ЛІДЕРА

ні 11815 кілограмів молока вона одержала від корови по 14113.

доярку району Ольгу Сергіївну Маринич із колгоспу «Октябрь», яка за минулий рік одержала по 4835 кілограмів молока на корову. «Взимку важче доглядати стадо, ніж улітку. Більше роботи, менша віддача.

Та Ніна Бугар і нині щодня одержує від кожної тварини по 12—13 кілограмів молока базисної жирності. Любить Ніна свою справу, душу вкладає в роботу. Отож і трудові показники в неї високі.

О. РЯБОШАПКА, громадський кореспондент «Молодого комуніста», Знам'янський район.

Вже кілька років молода доярка колгоспу імені Леніна Долинського району Валентина ПОКЛАД перевищує свої соціалістичні зобов'язання. Торік вона надоїла на корову понад 3600 кілограмів молока. Тепер мета Валі — чотиритисячний рубіж. Працьовиту дівчину поважають колеги і односельці. Вона — член райкому комсомолу, член обкому ЛКСМ України. А недавно виборці Братолубівського виборчого округу № 28 одностайно назвали її кандидатом у депутати обласної Ради народних депутатів.

Фото І. КОРЗУНА.

КОМСОМОЛЬСЬКЕ ПОЛЕ

ЧЕКАЄ НАС СПРАВА НОВА

Якби хлібороб не впроваджував передового досвіду, не експериментував, то чи ставала б із року в рік родючішою й щедрішою земля? Мабуть, ні. Адже двадцять—тридцять літ тому господарі поля могли лише мріяти про 60 центнерів пшениці, 100 центнерів кукурудзи на круг. Сьогодні це реальність.

І ось ще новинка — індустріальний метод вирощування кукурудзи. Не тільки для мене особисто, а й для моїх товаришів по ланці це зовсім незнайома справа. Звикли ми готувати грунт, сіяти, сплужувати міжряддя, підживлювати чи й підгортати кукурудзу. Навчилися плекати цю вимогливу культуру без затрат ручної праці. Суть же нового методу в тому, щоб правильно підготувати грунт і висіяти на погонному метрі насінин саме стільки, скільки повинно бути рослин після останнього міжрядного обробітку.

Практикою інших колективів механізаторів доведено, що індустріальний метод добре зарекомендував себе. Спробуємо й ми. Знаю, нелегко буде. Хоч у нашому колгоспі й висока культура землеробства, все ж знайдеться ще й забур'янене поле, що аж просить гербіцидів, не всі навчилися належним чином готувати грунт під сім'ю. А при індустріальному методі вирощування саме передпосівний обробіток ґрунту має першочергове значення.

Будемо вчитися всі разом. Нас у ланці шестеро: Микола Галета, Микола Галаган, Віктор Попенко — вправні, досвідчені механізатори. Групокомсорг Павло Довгаль і його дружина Люба — молодші, та теж уже вміють вирощувати високі врожаї.

Зобов'язалися ми виростити 55-центнерний урожай качанистої на кожному зі 155 гектарів.

У нашому колгоспі створено ще дві механізовані ланки кукурудзівників. Очолюють їх комуніст Микола Крюк та комсомолець Вячеслав Скіяренко. У складі ланок — в основному молодь. Значить, буде з ким змагатися, радіти, ділитися досвідом.

Л. КОМАРОВ, ланковий механізованої ланки по вирощуванню кукурудзи колгоспу «Жовтень» Новомірогородського району.

АГІТВИЇЗД

Недавно лекційно-агітаційна група обкому комсомолу організувала агіт-віїзд, присвячений виборам до Верховної Ради УРСР і місцевих Рад народних депутатів. Члени групи: лектори та агітаційно-художня бригада Знам'янського Будинку культури залізничників (керівник М. П. Новиков, музичний керівник В. М. Шмуратов) — побували в м. Олександрії, Олександрійському районі.

З інтересом зустріли учні індустріального техніку-

му, педагогічного училища виступ позаштатного лектора обкому ЛКСМУ П. М. Дмитренка, концерт агітбригади.

Члени лекторсько-агітаційної групи О. Л. Корепанов, В. М. Керпенко побували в Олександрійському радгоспі-технікумі, ТУ-7, СПТУ-3. З молодими виборцями вони вели розмову про радянську виборчу систему, на конкретних прикладах показували її демократизм, місце комсомолу в політичній системі Радянської держави.

В. КАСЯНЕНКО, керівник лекторської групи обкому ЛКСМУ.

ДІАЛОГ З ТОВАРИШЕМ ЛЕНІНИМ

ТЕ, ПРО ЩО МРІЯВ ІЛЛІЧ...

ДЕСЯТКИ анкет на письмовому столі. Стоїть аркушів з учнівського зошита — твори учнів шкіл Кіровограда, Миколаївки, Голованівська. Листи з Добро-вельчківського, Онуфріївського, Гайдо-ронського, Вільшанського районів... Пи-суть не тільки школярі, а й робітники, колгоспники, ветерани комсомолу. Гор-таємо сторінки цих невеличких творів... Так, саме твори... Бо, започаткований у цьогорічному першому номері газети «Діалог з товаришем Ленінім», який ми спершу планували повести у формі анке-ти, вилився в роздуми читачів про наше сьогодні, став своєрідним звітком кож-ного перед засновником нашої Комуні-стичної партії і Радянської держави.

Ленін... Коли вперше це ім'я увійшло в твоє життя? Не так просто відповісти... Та ще оце «якби...» З одного боку ніби й необмежений простір для мрії, з іншо-го — високе почуття відповідальності пе-ред собою, товаришами за щирість, правдивість відповіді.

Сьогодні діалог із вождем ведуть учні молодших класів шкіл Онуфріївського, Голованівського, Добровельчківського районів.

Ось витяжки з творів учнів Онуфріїв-ської середньої школи № 1.

«Ленін... Я пам'ятаю себе з тієї хвили-ни, коли вперше промовила це ім'я. І чим дорослішою стаю, тим дорожче воно для мене.

Ленін... Він дивиться на нас з портре-та над класною дошкою, зі сторінок кни-г. Він учить мене любити працю, бути смі-ливою, доброю, чесною. По Леніну я зві-рю життя...

Коли б я зустріла вождя, я б розповіла йому про своє дитинство, про Комуні-стичну партію і Радянський уряд, які по-стійно піклуються про нас, дітей...

І напередодні 110-ї річниці з дня на-родження В. І. Леніна ми звернемо свої діла і помисли з Вами, Володимире Іллі-чу. Ми не звернемо з шляху, вказаного Вами, товаришу Ленін!»

Вікторія РІЗНИК, учениця 5-А класу.

«От коли б я насправді зустріла Леніна! Був би найщасливішим у світі. Я б йому сказала: те, про що він мріяв, здійснилося.

У нас щасливе дитинство, усі діти на-вчаються. Держава безплатно забезпечує їх підручниками, приладами, посібни-ками.

Мої батьки мають право на працю і відпочинок. Минулого літа, під час кані-кул, ми всією сім'єю відпочивали на бе-резі моря. У нашій країні безплатне ліку-вання. Старість забезпечена: держава ви-плачує пенсію. За все це ми безмежно вдячні Комуністичній партії...»

Григорій БОГАЧУК, учень 6-А класу.

«Якби сталося чудо і я зміг зустрітися з Володимиром Іллічем, то розповів би йому про чудові зміни в нашій країні, які сталися після революції. Про красу і ба-гатство моєї Вітчизни, про освоєння ці-лих земель. Від Ілліча я хотів би дізнатися, як він навчався долати труд-нощі, любити і поважати простих лю-дей».

Сергій БУРГАЗ, учень 4-В класу.

«Я б розповіла про наше щасливе дитинство, про яке так мріяв Ленін...»

Лариса ГРИНЧЕНКО, учениця 4-В класу Добролюбівської СШ № 1.

«Я б розповіла В. І. Леніну про те, як я навчаюся, яка велика у нас школа, світлі класи, про нашу першу вчительку, яка навчила нас писати і читати, а також про своїх найкращих друзів».

Тетяна ЛИСА, учениця 3-В класу Голованівської СШ № 1.

«Я б сказала Володимирі Іллічу спа-сибі за наше щасливе життя, за те, що ми живемо в достатку. Спасибі за його тур-боту про нас».

Ліна ЯНЮК, учениця 3-А класу Голованівської СШ № 1.

«Я б подякувала Іллічу за наше щас-ливе дитинство і поклялася б дорогому вождю з честю виконувати його заповіді: я б пообіцяла вчитися по-ленінськи, тру-дитися по-ленінськи, любити Батьківщи-ну так, як любив її він, наш дорогий Іл-ліч».

Вікторія ШКУРИНСЬКА, учениця 5-Д класу Кіровоградської СШ № 19.

«Я б сказала йому: «Погляньте, Володи-мире Іллічу, як щасливо і радісно жи-вуть наші радянські люди! Ми знаємо, як тяжко доводилося жити дорослим і дітям до революції. А як змінилося і розквітло життя навкруги за час Радянської влади. Всі Ваші мрії збулися. У нас немає безробітних. Діти мають змогу навчатися в світлих, просторих школах.

Ми, радянські діти, щиро вдячні Вам і Комуністичній партії за те, що нам так щасливо і радісно жити!»

Ірина ДОРОГАНЬ, учениця 3-А класу Новотроїцької СШ № 1.

Скільки тепла, людяності у цих щирих рядках про Леніна! Про здійснення ге-нінських заповітів і мрій Ілліча говори-ться практично в кожній із семисот ан-кет, одержаних редакцією в січні. Але діалог з Іллічем триває. І редакція спо-дівається, що в ньому візьмуть активнішу участь молоді виробники, учні проф-техучилищ, студенти.

В. БОНДАР.

позаштатний кореспондент «Моло-дого комунара».

СІЛЬСЬКА МУЗИЧНА ШКОЛА

СЕЛО НАДЛАК загуби-лося у степу аж на п'ятдесятому від райцентру кілометрі. Музичної школи тут немає. Тільки філіал. Три кімнатки у сільському Будинку куль-тури, два відділення — баяна і бандури, два ви-кладачі. Один із них — завідувач філіалом Пет-ро Михайлович Литвинен-ко показує своє госпо-дарство. Загальна кімна-та — фотографії випуск-ників філіалу, що навчаються шні у музичних закладах, членів колгоспної агіт-бригади («місцеві артисти в основному у нас готую-ться до виступів»), невеличка бібліотека, піаніно («на цьому ніхто не грає»), бандура. Клас теоретичних занять. У наступному — іде урок. Викладач Тетяна Василівна Тараска — у пафосі, третьокласник Юра Ткаченко хукає на пальці.

Сільська музична школа. Її роль у естетичному вихованні сільської молоді. Процес її становлен-ня. Які проблеми виникають при ньому — про це ми починаємо розмову на сторінках газети. Сьо-годні — розповідь перша.

1. Де взяти спеціаліста?

Холодно!

Комплект інструментів для духового оркестру схований за сімома замка-ми...

— Нікому грати?

— Навіки. На початку навчального року заявлю у школу надійшло більше, ніж треба, і не тільки від бажаючих грати у духово-му. А вже наш філіал об-слуговує і Надлак, і навко-лишні села — Тимофіївку, Іванівку, Пізове.

З анкет восьмикласників місцевої десятирічки:

«Музична школа — це дуже добре. Який же й створити інструментальний ансамбль, який складався б лише з дівчат...»

«Дуже б хотіла навчити-ся грати на піаніно, але в нашому селі немає форте-піанного відділення. Іздити у Новоархангельськ — да-леко...»

«У мене є гітара, але во-на лежить без толку, я не вмію на ній грати...»

«Я дуже хочу, щоб у на-шому селі була музична школа. Багато моїх ровес-ників цікавляться музи-кою. От любі в нашому се-лі було так: нудні не повер-нешся — сіризи — грізють, співають...»

Дещо наївний, але щирі відповіди школярів. З 27 восьмикласників двадця-теро хотіли б грати на

піаніно, гітарі, скрипці, трубі, ударнику. Звичай-но, практично учнів му-зичної виявилось б менше (не останнє слово тут за батьками), але і тих, хто сьогодні готовий пересту-пит поріг філіалу, хочемо (доводиться!) розчарувати.

У нас немає керівника відділення духових інстру-ментів. І не передбачає-ться. Дуже потрібен спе-ціаліст на відділення на-родних інструментів, не ка-жучи вже про скрипку, піаніно, гітару. Якби не хоч один викладач, тоді б філіал став самостійною музичною школою зі своєю адміністрацією. І тоді б я не їздив щотижня за 50 кі-лометрів у район на нара-ди і засідання, а займав-ся б ділом. (Петро Михай-лович веде зараз сам со-бою баян, класи баяна, акор-деона та бандури!). А де його взяти, викладача?

НОВОАРХАНГЕЛЬСЬКА музична готується до свого 15-річного ювілею. З невеличкої студії при ра-йонному Будинку культури у 1965 році виросла школа з десятком відділень. 165 випускників виїшло з її стін. Багато з них поверну-лося сюди викладачами, багато вчиться шні в ін-ститутах культури Харко-ва, Миколаєва, музичних училищах Умані і Кірово-града.

З року в рік стає все по-мітнішою роль школи в е-стетичному вихованні дітей, сільських зокрема. У 1969 році відкрилися філіали у Кам'яному, Надлаку, Іздити на заняття у Ново-архангельськ стали діти з Торговиці, Нерубайки, Ган-нівки, навіть із Вільшани. Деякі батьки з віддалених сіл взяли доставляти сво-їх «вундеркіндів» на влас-

приїжді іншого спеціа-ліста.

Зачекайте, може заперечити читач, але ж школа працює, чи не згустив тро-хи фарб автор? Так, пра-цює, і, скажемо відверто, неабияк. (До речі, оркестр народних інструментів школи рекомендований на присвоєння йому звання народного. Про це — окре-мо). Працює з подвійним навантаженням на кожного викладача («це пічого, до цього ми вже звикли — треба»), ліжкоматкою у розкладі або гарячковим піднукуванням «тимчасо-вого» — коли хтось захво-ріє («і до цього готові — крутимось»). Але ж мова йде і про село.

Нас просять відкрити хоча б філіали у Підвисо-кому, Нерубайці, Вільшан-ці. Та посилають викладача в село — значить закрива-ти один клас у Новоархан-гельську. Могла б бути своя музична школа у Ка-м'яному, а там шні ли-ше один викладач, у Над-лаку...

У НАДЛАЦЬКОМУ фі-ліалі — три десятки учнів. Бажаючих набагато більше, як ви помітили з результатів анкет. І, звер-ніть увагу, провезли ми її лише в одному класі. Праг-нення дітей до прекрасного знаходять підтримку у лю-дей дорослих — навчаних юних музикантів оплачує колгосп. Більше того, кол-госп за свої гроші послав учинися двох випускників філіалу. Через три роки во-ни зможуть вести клас ду-хових інструментів. Але тільки через три роки... І тільки духових інструмен-тів...

Будемо відверті, не ко-жен колгосп у районі мо-же спромогтися на подіб-не. І не його вина в тому. Врешті-решт в області є своє музичне училище...

Знаєте, — зізнається Микола Сидорович Сват-ко, — я цікавився долею тих трьох, що не прийшли. З кожного на те виявилася своя причина. Не буду ж я силою тягнути їх до себе.

Пого можна зрозуміти. Район, що не кажить, да-лекий. Та як же все-таки бути зі спеціалістами?

Д. БОНДАР, спежкор «Молодого комунара».

КОМСОМОЛЕЦЬ ВАСИЛЬ ЯКИМОВИЧ — МАЙБУТНІЙ МЕХАНІЗАТОР ШИРОКОГО ПРОФІЛЮ. НАВЧАЄТЬСЯ В НОВОРОДІВСЬКОМУ СПТУ-6. ВІН — ГРУПКОМСОРГ, ІНІЦІАТОР БАГАТОХ ЦІКАВИХ ЗАХОДІВ. ПРИСВЯЧЕ-НИХ 110-РІЧЧЮ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ В. І. ЛЕНІНА. Фото Ф. СТАНІСЛАВЧУКА.

НАПУТТЯ ДАЛИ ЗВИТЯЖІ

До пам'ятника засновни-ку Комуністичної партії і Радянської держави, вождєві світового пролетаріа-ту В. І. Леніну лягли квіти. Так почалася вчора зустріч представників комсомоль-сько-молодіжних колекти-вів Ленінського району м. Кіровограда з кавалера-ми ордена Леніна, Героя-ми Радянського Союзу і Соціалістичної Праці. На зустрічі йшлося про те, як юнаки і дівчата району го-туються зустріти Ленін-ський ювілей, чим відпові-дають на постанову «Про дальше зміцнення трудо-вої дисципліни і скорочен-ня плінності кадрів у на-родному господарстві».

Перед учасниками зу-стрічі виступили перший

секретар Ленінського рай-кому партії С. С. Лінови-ченко, бригадир слюсарів-складальників кіровоград-ського заводу «Червона зірка», Герой Соціалістич-ної Праці О. О. Кошурко, бригадир комсомольсько-молодіжного колективу універсального торгового об'єднання «Кіровоград» Надія Бугайова, інші тоза-риші.

Комсомольсько-моло-діжним колективам — пер-еможцям минулорічного районного соціалістичного змагання було вручено призи від червонозорів-ців-кавалерів ордена Ле-ніна і від Ленінського рай-харчотргу.

Бригадири комсомоль-сько-молодіжних колекти-вів закликали всіх юнаків і дівчат району ознаменува-ти ювілейну дату новими успіхами в праці.

Трибуна вожатого

Від чого залежить якість роботи піонерської дружини? Звичайно, перш за все від того, наскільки активний кожен піонер наскільки він захоплений загальною справою. І тут вирішальне слово за вожатим. Він же буває в школі або авторитетним, або ні...

Про цю та деякі інші проблеми піонерської роботи наш кореспондент веде бесіду зі старшим піонервожатым Людмилою Авраменко (Новоукраїнська СШ № 6), Наталією Бубновою (Новоукраїнська восьмирічка № 1), Наталією Шамановою (Новомиkolaївська восьмирічка Новоукраїнського району).

„Дівчинка на побігеньках“?

Кор.: Почнемо з активу. Не секрет, що підібрати його, згуртувати — справа непростя. І це тільки тому, що піонери значно легше засвоюють зовнішні прикмети активіста, що не інтринуються особливим внутрішнім станом — душевним піднесенням, живою зацікавленістю в усьому, що відбувається навколо. А й тому, що актив у більшості шкіл ще залишається одиноким. Це мала на увазі Людмила Авраменко, говорячи на районній звітно-виборчій комсомольській конференції про справних дівчат і пасивних хлопців...

Н. БУБНОВА: В тому, що хлопці справді пасивні, переконалася на своєму гіршому досвіді. Снажимо, є у нашій школі танцювальний гурток. Бажаючих навчитися красиво танцювати дуже багато, але — дівчат. А партерів — шість, семикласників — туди не затиєш. Зрозуміло, що працює гурток успішно, і так у будь-якій справі.

Л. АВРАМЕНКО: З дівчатами нам легше і простіше. Ми висуваємо їх до активу, завантажуюмо роботою і спонійні — знаємо, що виконають. А до хлопців звертається вже тоді, коли чогось не можуть зробити дівчата. Підсвідомо, але вже наперед чомусь упевнена: хлопець — значить неорганізований...

Н. ШАМАНОВА: А воно якраз навпаки. Згадаю уранці про хокейний турнір — уже під час великої перерви принесуть хлопці і написане ними положення, і розклад ігор. А якщо якийсь інший захід — не дочекаєшся хлопців. Хоча у молодших жовтеньських класах першими на все відгукуються саме вони.

Кор.: Значить, є такий момент, коли ота активність дещо зникає, і якщо його вчасно не помітити...

Л. АВРАМЕНКО: Для учнів молодших класів слово учителя — закон. А коли предмет викладають різні педагоги, у вожатого практично вже немає посередництва між ним і класом. Й треба звертатися безпосередньо до піонерів. А класів вже чимало, і якщо вожата вчасно не познайомиться з мікрокліматом кожного — втрачається контакт і, відповідно, губиться актив.

Н. ШАМАНОВА: Мені здається, багато що тут залежить від авторитету вожатого. У школі (я не кажу про всі школи) і вчителі, і класні керівники ставлять до неї дещо несерйозно. Вожата — туди, вожата — сюди, дарма, що це часто зовсім не те, чим вона повинна займатися насправді. І виходить, що вожата — це ніби дівчинка на побігеньках. А візьмемо збір загону. «У тебе збір! Проводи». Класний керівник залишається осторонь. Але ж він знає клас і його актив краще, ніж вожата.

та й слово його має більшу вагу.

У прем'єрі рубрики «Трибуна вожатого» у «Молодому комунарі» старша піонервожата Гайворонської середньої школи № 1 В. Волощук мала рацію, коли писала, що ми часто зустрічаємося з фактами некомпетентності учителів у питаннях піонерської роботи. Пам'ятаю, коли вперше прийшла у школу вожатою — які в мене плани були! Теоретично, здавалося, знала все. А от практично — не виходило. Бранувало досвід. Звернулася за допомогою до одного вчителя — не знає, до другого — теж. «Ти вожата — тобі видніше». І починаєш робити не те, що треба, а що можеш.

Кор.: Якби ж тут може бути вихід?

Н. БУБНОВА: На останньому районному семінарі вожатих виступав директор нашої школи М. В. Яценко. Мабуть, те, про що розповідав Микола Васильович, варто повторити у присутності всіх директорів шкіл. Справа в тому, що за кожну окрему ділянку піонерської роботи, скажімо, інтернаціональне, трудове виховання, художню самодіяльність і т. д. у нас відповідає хтось із учителів. Це не значить, що з вожатою автоматично знімаються деякі обов'язки. Навпаки. Зате яким насиченим, цікавим і повнокровним стало життя піонерської дружини! А офіційне свідчення тому — численні грамоти, призи і дипломи за громи, школярів — переможців найрізноманітніших республіканських і обласних олімпіад, вікторин, турнірів і конкурсів.

Л. АВРАМЕНКО: Щодо дівчинки на побігеньках. Знаю б ви, скільки часу забирає у нас зйова робота!

Кор.: Наприклад?

ВОЖАТІ (разом): Розповсюдження абонементів і квитків!

Л. АВРАМЕНКО: Принесли з кінотеатру квитки — розповсюдьте. Хто візьметься за це у школі? Звичайно, вожата. Бо чомусь вважають, що це наш обов'язок. У нашій школі 27 класів. Оббігла, роздала, збрала гроші. Два дні минуло. А там принесли знову — в цирк. Я знаю, в інших раіонах чим займаються самі представники культосвітніх установ, здається, і в плані роботи в них це передбачено.

Від редакції. Ми сподіваємося, товариші вожата, що у листах до редакції ви висловите свою думку з приводу порушених тут питань. Все це знайде відображення в газеті.

ЧАРІВНИЦЯ З «ОБРИЮ»

СВІТЛАНА ЛЕМЕШКО ЖИВЕ І ПРАЦЮЄ В ПЕТРОВІМУ. ЛЮБИТЬ ДІВЧИНА ІСНОЮ УСПІХІ ПРИПІШОВ ДО ПІТ. Ю. ІН ПОЧАЛА ВИСТУПАТИ В СКЛАДІ НАРОДНОЇ ХУДОЖНЬОЇ АГІТЕРГАДИ «ОБРИУ» РАЙОННОГО БУДИНКУ КУЛЬТУРИ.

Фото С. АНДРУСЕНКА.

АТЕІЗМ

З КНИГОЮ ПРОТИ РЕЛІГІЇ

Місячник пропаганди атеїстичної книги закінчився в Гайворонській центральній районній бібліотеці і Гайворонському машинобудівному технікумі. Під час місячника відбулися бесіди: «В. І. Ленін — непримиренний борець проти релігії», «Рішення КПРС з питань атеїзму», «Як вижити і чим нахилити релігійні свята», «Художники проти релігії», обговорення книги Ю. Успенського «Чорний

хрест», захист читачьких рефератів на тему «Людина майбутнього. Якою вона буде? Чи будуть релігійні пережитки в свідомості людей?», літературний вечір «Письменники-земляки проти релігії». Працівники бібліотеки виступили з оглядом літератури по темах: «Атеїзм у творчості Т. Шевченка, І. Франка, Л. Українки», «Правда про сектантів», «Правда про релігію у творчості радянських письменників», провели бесіду на тему «Релігія і суспільство».

М. ЛАХМАНЮК, бібліотекар Гайворонської центральної районної бібліотеки.

Руку, ровеснику!

У ЦІЙ ПУБЛІКАЦІЇ МІ РОЗПОВІДАЄМО ПРО СЬОГОДЕННЯ НАШІХ БОЛГАРСЬКИХ РОВЕСНИКІВ З ТОЛБУХІНСЬКОГО ОКРУГУ. ПУБЛІКАЦІЮ ПІДГОТУВАВ В. ГАНОЦЬКИЙ.

«Вірю в свої сили»

Ці слова Марія Філева говорять просто, але впевнено. Бо має на це право, яке здобула своєю невтомною працею. Ось уже четвертий рік, як дівчина прийшла працювати на молочнотоварну ферму. За цей час вона стала врівень з досвідченими тваринниками і здобула визнання у колективі. Випадковості? Ні! Саме ота віра у свої сили, старання у роботі допомогли їй вийти на високі трудові рубежі.

Чимало й інших хороших рис є в характері молоді трудовиці. Поважають її

за сумлінність, дисциплінованість, за те, що вона постійно прагне краще справитися зі своєю роботою, добитися ще значніших результатів. Завдяки цим якостям Марія торік зуміла досягти високих показників — серед доярок округу зайняла друге місце.

Попереду — нові плани. Недавно вона підвищила свій фаховий рівень, стала оператором машинного доїння першого класу.

У своїй професії, — говорить Марія, — найголовніше — старанність і сумлінність. Нині всі виробничі процеси у нас на комплексі механізмів. Тож і знати треба багато,

щоб успішно справлятися з технікою.

Керівник молочнотоварного філіалу агропромислового комплексу м. Шабла Б. Янілов так говорить про трудовицю: — Марія добре оволоділа складними механізмами, постійно вдосконалює свою майстерність.

Така вона, молода доярка Марія Філева, передома трудовиця, добрий товариш, висококваліфікований спеціаліст.

Красимір КАСТЕЛОВ.

На роботу славу

З перших днів нового року ще вишого розмаху набув трудовий ентузіазм серед комсомольців і молоді Толбухінського заводу «Орбаз». Молоді трудовиці вирішили внести свій вклад у підвищення якості продукції, включилися в загальнозаводський похід за економію і бережливістю, оволодіння передовим дос-

відом. Так, молодіжна бригада «Донка Христова» взяла шефство над продукцією, яка випускається зі Знаком якості. Комсомольці бригади «Стоїк Георгієв» зобов'язалися щоденно виконувати не менше як на 120 процентів. 250 молодих виробників дали слово дотримуватися справитися з річним планом.

Ванко ЯНЧЕВ.

Молоді кадри села

Великого значення окружний комітет ДКСМ, первинні комсомольські організації надають роботі серед сільської молоді, підготовці і залученню юнаків і дівчат до роботи у сільському господарстві. За підсумками республіканського змагання толбухінці вийшли на призові місця.

Красиміра АТАНАСОВА.

Людам на радість

Трудова біографія буді-

вельника Венчо Дімова хоч і коротка, та він уже встиг у багатьох кінцях округу залишити свої «авторграфі». Вони — в нових житлових будинках, заводських корпусках. Зводив Венчо житлові комплекси «Тіліка» і «Дружба», училища — в окружному центрі, готелі «Кардам» і «Термел» — на курорті Албана. «Все, що будував Дімов, — говорять люди, — нависло!»

Елка НЯГОЛОВА.

Запрошує «Пульс»

Всього кілька місяців тому у селі Пчеларово організовано літературно-творчий клуб «Пульс», а діврих справ на його рахунок вже немало. Тільки останнім часом тут проведено всеріш «Ванцаров» — наша гордість, наша честь», дискусії, зустрічі з творчими працівниками округу.

Тодорка ПАНАЙОТОВА.

ПІДСУМКИ ОГЛЯДУ-КОНКУРСУ ГАЗЕТ

мобілізації трудових на втілення в життя рішень XXV з'їзду КПРС, Пленумів ЦК КПРС, успішне виконання завдань десятиріччя.

Обласною оглядовою комісією підбито підсумки конкурсу. В ньому взяли участь усі колективи районних і міськрайонних га-

зет та поліграфічних підприємств.

З об'єктивних причин першого місяця вирішено не присуджувати.

Друге місце присуджено редакції вільнянської районної газети «Ленінська зоря» (редактор В. В. Вовченко) і колективу райдрукарні (директор Ша-

ланко М. І.).

Третє місце здобули редакція комуністської райгазети «Зоря комунізму» (редактор Б. П. Кузьманський) і районної друкарні (директор Я. Х. Голштейн).

Конкуренцію комісією відзначено колектив редакції і друкарень Знаменського, Бобринського, Новоукраїнського, Улянівського і Новоархангельського районів.

Конкурс змагання на кращі міськрайонні і районні газети продовжено на 1980 рік.

колективи кіровоградської райгазети «Зоря комунізму» (редактор Б. П. Кузьманський) і районної друкарні (директор Я. Х. Голштейн).

Конкуренцію комісією відзначено колектив редакції і друкарень Знаменського, Бобринського, Новоукраїнського, Улянівського і Новоархангельського районів.

Конкурс змагання на кращі міськрайонні і районні газети продовжено на 1980 рік.

ДЕСЯТЬ ФІЛЬМІВ РОКУ

ПІДСУМКИ БЛІЦКОНКУРСУ

Розглянувши листи, що надійшли до редакції на бліцконкурс «10 фільмів року», адміністрація клубу любителів кіно оголошує переможцями: Ларису Сорочан із села Родніківки Олександрійського району (1 місце), Олену Міркотан із Олександрії (11 місце). Третє місце розділили Валя Москвичук із села Тирлової Балки Устимівського району і Тамара Ткаченко з Олександрії.

Кращими фільмами 1979 року визнали: 1. «Смачний хліб». 2. «Загін особливого призначення». 3. «Забудьте слово «смерть»». 4. «Місце зустрічі змінити не можна». 5. «Хліб дитинства мого». 6. «Йшов собака по ролю». 7. «Весь світ в очах твоїх». 8. «Підпільний обком діє». 9. «Дорослий син». 10. «Намертвон».

Конкурс показав, що більшість учасників знає і любить кіно.

Лариса Сорочан народжується спеціальним призом «Вітриль», інші переможці — заохочувальними призами управління кінофікації облкомкому.

Активну участь у конкурсі взяли також: Віра Строчаль (с. Тишківка Добровільницького району), Олександр Коваленко (с. Крутецьке Голосавицького р-ну), Людмила Чавліна (с. Мошорин Знам'янського р-ну), Віктор Козаков (с. Калишівка Кіровоградського р-ну), Люба Бевза (с. Ковалівка Новоукраїнського р-ну), Люба Макарова і Ольга Дзеркаль (с. Вільні Луки Новоукраїнського р-ну), Вікторія Зелена (с. Глиньск Світловодського р-ну), Олена Лисеня (м. Улянівська), Людмила Шевчук (с. Верівка Новоархангельського р-ну), Світлана і Людмила Калужні (с. Бузинкувате Вільшанського р-ну), Людмила Романчук (с. Ручайки Новоархангельського р-ну), Людмила Ковальчук (м. Кіровоград), Олександр Шляжко (с. Федорівка Кіровоградського р-ну), Олександр Вовченко (м. Кіровоград), Тамара Новик (с. Звенигородка Олександрійського р-ну) та інші.

Дякуємо всім за участь у конкурсі.

Одним із кращих фільмів 1979 року стала російськомовна кінострічка «Дорослий син», присвячена проблемам моралі. «Сучасна соціальна сім'я батько — лікар-неохоче-виродок, мати — актриса син — учораший десятикласник, а тепер студент, сабун».

Але ось розмірений ритм їхнього сімейного життя, на перший погляд благополучного, порушився несподіваною подією: Андрій закохався і зареєструвався одружитися. І ця ситуація раптом пролетіла, що далеко не всі так добре у цій родині...

Сьогодні, коли фільм «Дорослий син» вийшов на екран глядацької аудиторії, у авторів — сценариста Ганні Оганнісєва і режисера Олександра Панкратова — проблеми серйозні: як сприяти моралі у сім'ї? Шукати, чи погіршити ситуацію? Шукати молодішого?

Отже, шановні любители кіно, сподіваємося почути вашу думку. На чергове засідання клубу вноситься обговорення фільму «Дорослий син». Чекаємо ваших листів.

● ЕКСПЕДИЦІЯ «МК» «ПОДВИГ»

Щодня приносить пошта на адресу пошукового загону «Патріот» Красногірської восьмирічної школи нові й нові листи з різних куточків країни. Пишуть червоні слідопити Таканішської середньої школи Татарії, просять детальніше розповісти про героїв підпільної комсомольської організації «Спартак», пишуть ветерани війни, які захищали село від фашистів у сорок першому. Пишуть рідні і близькі спартаківців. І школярам відкриваються нові, досі невідомі сторінки подвигу юних героїв.

На останньому засіданні загону юні слідопити читали листа з далекого Ішима від сестри одного з організаторів «Спартак» Петра Граматичова Наталії Олександрівни Смирнкової. Ось що вона повідала:

«У 1936 році наш Петро закінчив сім класів. Вчився добре, і колгосп послав його в медичне училище. Там довелося побути недовго, бо прийшла повістка з військомату. Потра-

Листи з Ішима

пав Петро у Кемеровську школу лейтенантів. Пам'ятаю, звідти батько одержував листи з подяками від командування. А на початку червня сорок першого брат писав нам з дороги, що направили його на роботу в Київ, дали молодих солдатів (він і сам тоді був майже хлопчиком). Це був останній лист. До Києва вони не доїхали — почалася війна. Потім молодий лейтенант Граматичов і опинився у вашому селі. Можливо, не зразу, може, хтось був із ним — це ще нам невідомо. Ми чекали вісточки, та даремно. А після визволення вашого села від фашистів нам прийшов перший лист від мами Панченка Василя Трохимовича. Скільки радості було!»

Наталія Олександрівна розповіла про дитячі роки брата, прислала старі фотографії, пообіцяла продовжити листування.

Музей поповнився новими експонатами.

Зараз члени «Патріота» готуються до усного журналу «Сторінки подвигу», де розкажуть учням школи про безсмертний подвиг молодого вояки, підпільника «Партизанської іскри» із села Кримок на Миколаївщині, юних месників Харкова, Полтави, Ніжина.

Т. БАЛКОВА,
молодший науковий співробітник музею підпільної комсомольської організації «Спартак». Село Красногірка Голованівського району.

На знімку: угорі — викладач військової підготовки В. В. КУЛАКОВ зі своїми вихованцями; внизу — старшокласниця Лариса КОТЛЯР і Лариса ПІТЕЛЬ після змагань із кульової стрільби.

Фото С. ФЕНЕНКА.

Йде Всесоюзний місячник оборонно-масової роботи

УРОКИ МУЖНОСТІ, ВЕЧЕРИ БОЮВОЇ СЛАВИ, ВОЄНІЗОВАНІ ІГРИ, ЗМАГАННЯ З ВІПСЬКОЮ - ПРИКЛАДНІ ВИДИ СПОРТУ — ЦЕ НЕ ПОВНИЙ ПЕРЕЛІК ЗАХОДІВ, ЩО ПРОВОДЯТЬСЯ НИНІ В НОВОГРОДІВСЬКІЙ СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ № 1. НЕДАГОГІЧНИЙ КОЛЛЕКТИВ, ДТСАФІВСЬКІ АКТИВІСТИ СПРЯМОВУЮТЬ СВОЮ ДІЯЛЬНІСТЬ НА ТЕ, ЩОБ ЩЕ НА ВІЩІЙ РІВЕНЬ ПІДНЯТИ ПОЧАТКОВУ ВІПСЬКОВУ ПІДГОТОВКУ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ.

ГЕННАДІЙ Фоменко доповів військовому керівникові школи В. І. Ковшову про готовність 10-Б до занять з початкової військової підготовки. І почався урок. Спочатку був огляд строю. А потім десятикласники у спеціальному кабінеті демонстрували своє вміння в розбиранні і складанні автомата. Відзначилися Олександр Конюк, Геннадій Фоменко, Марина Силіна, Вікторія Іванченко.

На уроці тривала розмова про ленінські заповіді про захист соціалістичної Вітчизни. Тут добрі знання виявили Жанна Зеніна та Клара Хмельницька. Більшість учнів отримала «четвірки» і «п'ятірки».

На цьому уроці в Кіровоградській середній школі № 24 були присутні ветерани війни. І вони теж оцінювали знання та вміння

ОЧИМА ВЕТЕРАНІВ

старшокласників. Особливі вимоги вони ставили перед юнаками, які незабаром будуть призвані на дійсну військову службу...

Багато цікавих заходів заплановано в школі на період місячника оборонно-масової роботи. Учні змагатимуться на вогневому рубежі, зустрінуться з молодими воїнами, офіцерами Радянської Армії. В кожному класі пройдуть уроки мужності. А напередодні 62-ї річниці Збройних Сил СРСР відбудеться вечір бойової слави.

І. СКРИННИК,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

ПРЕМ'ЄРА РУБРИКИ «ВІТРИЛ»:

„ПІСНЯ МІСЯЦЯ“

Дорогі друзі! Після публікації анонсу «Найпопулярнішої в 1979 році» у січневому випуску «Диск-залу» «Вітриль» редакція одержала багато листів. Дякуємо вам. Результати анонсу будуть розміщені у лютому випуску «Диск-залу».

Сьогодні ж на прохання Людмили Бургас з Олександрії, десятикласника Олександра Коваленка з села Крутенького Голованівського району, учнів 8-А класу Кіровоградської Ш № 30 (всього 30 підписів), першопосилки Олександрівського індустріального технікуму Валерія Пастуха та багатьох інших ми відкриваємо рубрику «Пісня місяця». В ній будуть називатися найпопулярніші, на ваш погляд, пісні минулого місяця і розміщуватимуться короткі розповіді про них.

Заповнену анкету вишліть і відправте на адресу редакції. На конверті зробить позначку: «Диск-зал» «Вітриль». Листи просимо надіслати до 12 лютого.

«ПІСНЯ МІСЯЦЯ».

- 1.
- 2.
- 3.

Найактивніші учасники рубрики в цьому році будуть відзначені «Вітрилем».

«Диск-зал» у своїх виданнях позначатиме вас із текстами і нотами на зважених папі найпопулярніших пісень.

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

Х АБАР і підкуп, обман і інтрига, неправда та наговор — ось засоби, якими забезпечують своє матеріальне благополуччя герої нової вистави «Ревізор» театру ім. М. Кропивницького за відомою комедією М. В. Гоголя. Постановив її заслужений артист УРСР О. Бондар.

Боротьба за вигідне використання свого соціального (дійсного або уявного) становища з метою збагачення — ось той стержень, на якому навішено всі дії всіх осіб. І лише несподівана загроза в особі «ревізора» зближує героїв, приглушує на якийсь час їх непримиренні розбіжності. Але, як тільки ця загроза зникає, ворожнеча поміж персонажами спалахує з новою силою, демонструючи відсутність людських душевних якостей в людях, охоплених спрагою до наживи.

Творці вистави донесли до глядача думку про те, що людина, яка обманює інших для особистої вигоди, сама рано чи пізно буде покарана. І не випадково герої вистави зазнають краху. Гордоничий (народний артист УРСР Г. Семенов) передчасно святкує перемогу, яка закономірно обертається його поразкою. Ганна Андріївна, його дружина (заслужена артистка УРСР А. Любенко), замість багатого зятя і загальної пошари стримує ганьбу та насмішки. На Бобчинського і Добчинського звалюється гнів оточуючих. Купці, які намагалися підкупом чиновника позбутися хабарника-городничого, потрапляють до нього в ще більшу кабалу. Наглядач училищ Луна Лунич Хлопов (С. Медведєвський), суддя Ллкін-Тяпкін (І. Касьян), поплічник багатієнь Земляніна (В. Смицький) та інші герої, які вважали, що загроза викриття їх злочинів уже минула, розуміють, що стали жертвами обману.

Як морально розтіває

глибоко чужа нам психологія людей, взаємини яких будуються за принципом — «Я — тобі, ти — мені», якразово показують зміни в поведінці Хлестакова. З несподіваного й нерішучого чиновника (цей образ досить оддало створює А. Косаченко), затягнутого у вир хабарів та шахрайства, Хлестаков перетворюється

яскраві соціальні й моральні характеристики героїв, взаємини персонажів, а також ставлення до них М. В. Гоголя, дали змогу викрити негативний бік тієї соціальної проблеми, яка лежить в основі п'єси і вистави. Це й сформувало на цю негативну оцінку даної суспільною ладіш.

Хоча вистава загалом заслуговує позитивної оцінки, все ж є в ній і певні недоліки, що знижують емоційний вплив твору на глядача.

розповідає про своє життя в Петербурзі. Метушливість героїв тут заважає розвинути дії вистави.

Подяку акторської гри не органічна, тому мізансцени мають формальний вигляд. Особливо ясно це видно при звинуваченні Бобчинського та Добчинського, коли вони, всупереч життєвій та сценічній логіці, виходять на перший план, замість того, щоб ховатися від покарання. До того ж це не обумовлено діями інших персонажів.

Звертаючись до художнього оформлення вистави, ми завжди намагалися зрозуміти, чому воно саме так запропоноване сценарієм, чи працює воно на виставу? Художнє оформлення «Ревізора» (сценарист В. Іванов) у багатьох випадках не зовсім зрозуміле. Сирій одяг сцени в дірках різної форми — це свідчення сирісті буття героїв? Велике око на заднику, яке байдуже дивиться на те, що відбувається на сцені, і час від часу спалахує зеленим вогнем — що це? Символ совісті людської? Чим пояснити наявність на сцені вуличних ліхтарів? На жаль, відповіді на всі ці запитання художник не дає.

П'єса «Ревізор» має багату сценічну історію, до неї зверталися у свій час відомі радянські режисери. І як заслугою театру слід відзначити те, що вистава не стала ілюстрацією до шкільної хрестоматії. Воно — сьогодення, актуальна. Це — розмова про людські недоліки, які завжди будуть у нас жити, будувати нове суспільство. Незважаючи на окремі промахуни, вистава цікава, має безсумнісну сатиричну та виховну спрямованість. І глядач дістане насолоду від зустрічі з безсмертним твором Миколи Васильовича Гоголя.

В. МУРАВИЦЬКИЙ,
кореспондент позаштатного відділу естетичного виховання «Молодого комунара».

ТУРНІРНЕ ТАБЛО

КЛАСИЧНА БОРОТЬБА.

Всесоюзний юнацький турнір із цього виду спорту три дні проходив у місті Орлі. В ньому взяли участь близько трьохсот атлетів із багатьох республік країни. Серед них були і учні Кіровоградського МПТУ-2 імені Героя Радянського Союзу О. С. Егорове. Срібні нагороди у своїх вагових категоріях здобули Юрій Кожанов і Володимир Кононов; Сергій Волков завоював бронзову медаль.

НАСТІЛЬНИЙ ТЕНІС. У спортивних залах Кіровоградського технікуму № 1 і Олександрівського МПТУ-7 проходила першість обласної ради ДСТ «Трудові резерви» з настільного тенісу. У Кіровограді серед юнаків перемогли господарі змагань, у дівчат не мали собі рівних учениці Кіровоградського ТУ-4. Напружено проходили поєдинки в Олександрії. Першість тут здобули учениці Олександрівського ТУ-1 і хлопці Кіровоградського ТУ-4.

ШАШКИ РОСІЙСЬКІ. У Будинку фізкультури зведено «Червона зірка» закінчилися змагання за програмою спартакіади цього підприємства серед колективів фізкультури другої групи.

В. ШАБАЛІН.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

ВН 00533.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолаборація — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Індекс C1197.

Зам. № 57.

Тираж 53 500.